

חב"ד

כל הלב לכל אחד

יוצא לאור על ידי
בית חב"ד המרכזי באר שבע
בסיוע צעירי אגודת חב"ד - המרכז

זמני השבת

ירושלים תל אביב חיפה באר שבע

כניסת השבת	7:12	7:04	7:11	6:56
צאת השבת	8:14	8:17	8:15	8:13

ממתק לשבת

העלון השבועי לילדים

הלכה לשולחן השבת

כבוד הבריות:

א) כבוד הבריות מצוה גדולה היא. ראוי לחלק כבוד לכל אדם לפי מעלתו, ולא להשוות קטן לגדול.

ב) עשירים הגומלים חסדים בעשרם, וכן מי שרודף צדקה וחסד, ראוי לכבדם.

ג) מצוה לכבד את החכמים, ויראי ה'. זאת למדנו מיהושפט מלך יהודה שבשעה שהיה רואה תלמיד-חכם, היה עומד מכסאו ומחבקו ומנשקו וקורא לו 'רבי רבי, מורי מורי', ועליו דרשו את הפסוק (תהלים, טו): 'ה', מי יגור באהלה, מי ישכן בהר קדש... ואת יראי ה' יכבד'. והחולק כבוד לזקנים מפני חכמת זקנתם הוא בן העולם הבא (מסכת בבא בתרא דף י. עמוד ב).

ד) אדם היודע שחברו גדול ממנו אפלו בדבר אחד, אף אם לא למד ממנו דבר, חייב לנהוג בו כבוד. אפלו אם ירבה בכבוד בנו אם הוא גדול וחשוב.

ה) כשרוצים לדרג אנשים, יש לתת משנה חטיבות לגדלתם וחכמתם בתורה של האנשים על פני גילם וזקנתם.

ו) אדם חשוב וגדול בתורה, אין מסרבין להזמנתו לדברי הרשות - לדגמא, אם מכבדו בכוס משקה, ובמיוחד כאשר מזמין לדברי מצוה - מפני כבודו.

(מקורות: ברכות יט, ב. מכות כד, א. בבא בתרא י. ב. אורח מישרים סימן ד)

המדור מוקדש ע"י ר' אברהם שיחי קדוש, לע"נ בנו הת' יוסף יצחק ז"ל

יום שכולו שבת

פעם התלונן יהודי בפני הרבי מאפסא, שצרתו היא צרה גדולה ביותר, נענה הצדיק ואמר: 'האם לא שמעת על האסון הנורא שארע היום? בעוונותינו הרבים, לא עסקנו היום בעבודת הקרבנות. זוהי הצרה האמתית, הכוללת את כל הצרות!'.

במנהרת הזמן

העשירי - קדש

"מה.. מה..", נשמעו פעיית הצאן מרחוק. דני ודיני פסעו בעקבות הקולות, והבחינו בכבשים היוצאות מפתח הדיר אחת, אחת.

"תראה איזו כבשה מוזרה", הצביעה דיני על כבשה שעל גבה התנוסס פתם גדול.

הם המשיכו להתבונן, והפעם היה זה דני שזעה כבשה נוספת עם סמון זהה. עם הזמן נוספו עוד כמה כבשים מסמנות.

"אולי זו מחלה, או פתם תורשתי?", חשבה דיני בקול.

דני לא התאפק וחפש את רועה הצאן. הוא מצא אותו עומד בפתח הדיר, בידו האחת מקל, ובשניה מברשת עם צבע. האיש המשיך למנות את הכבשים במקל שבידו: 'שבע, שמונה, תשע...'. כאשר הגיע לבהמה מספר 10 צבע אותה, ושוב החל לספר מ-1.

"אה, זה אתה שצובע את הכבשים!?", אמר דני בפליאה, "בשביל מה?"

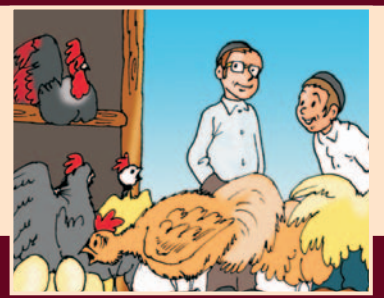
האיש חיד ו הסביר: "זה בשביל מעשר בהמה. כך סופרים את הבהמות שנוולו השנה, וכל בהמה עשירית מסמנים למעשר, ואותה שוחטים בבית-המקדש ואוכלים בקדשה בירושלים, עיר הקדש".

"זה נשמע מרתק, אולי נצטרף אליך לירושלים?", אמר דני וכבר החל לחלם על התחנה הבאה במנהרת הזמן...

עונג שבת עם איצי ופיצי

באדיבות שבועון 'תורתך שעשועי' בהוצאת צעירי אגודת חב"ד - המרכז (ע"ר) • כתיבה: מגדי הרשקוביץ איור: יעקב ירחי

נא לשמור על קדושת העלון

כּוּחַ הָאֱמוּנָה

"דעו לכם כי כְּאֶשֶׁר יְהוּדֵי נוֹהַג בְּאֱמוּנָה פְּשוּטָה וּמְתוּדָה בְּטַחֲוֹן בְּה', הַקְּדוּשָׁת-בְּרוּךְ-הוּא מְלוּה אוֹתוֹ וְדוֹאֵג לוֹ לְכָל צָרְכוֹ", כִּף אָמַר רַבִּי נַח מְלַכּוֹוִיטֵשׁ לְתַלְמִידָיו. כְּדֵי לְהַמְחִישׁ אֶת דְּבָרָיו, פָּתַח הַצַּדִּיק בְּסִפּוֹר:

מַעֲשֵׂה בְּסוּחַר יְהוּדִי פְּשוּט וּשְׂמוֹ הִירְשֶׁק'ה, שֶׁהִתְפַּרְנֵס מִמְכִּירַת סְחוּרוֹת שׁוֹנוֹת, אוֹתָן הָיָה מוֹכֵר בְּעִירָה. בְּכָל שְׁבוּעַ הָיוּ הַסְּחוּרִים נוֹסְעִים אֶל הַשּׁוּק בְּעִיר הַגְּדוּלָּה, וְשָׁם קוֹנִים אֶת הַסְּחוּרָה. הֵם נִהְגוּ לְצַאת מִקְּדָם, עוֹד לִפְנֵי שֶׁהָאִיר הַשַּׁחַר, כְּדֵי לְהַשִּׁיג סְחוּרָה טוֹבָה וּמִשְׁבַּחַת. לְאַחַר שִׁסְיָמוֹ אֶת הַעֵסְקָאוֹת, הָיוּ שָׁבִים אֶל הָעִירָה מְצַיְדִים בְּסְחוּרָה חֲדָשָׁה.

בְּאַחַת הַשַּׁבָּתוֹת, דָּבַר הָרַב בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת עַל מַדַּת הַבְּטַחֲוֹן בְּה'. "אֵין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמָה שֶׁמוּכָן לְחַבְרוֹ", הַסְּבִיר הָרַב, "עָלִינוּ לְהֶאֱמִין בְּה', וְהוּא כִּבְרַ יִשְׁלַח אֶת מָה שֶׁמֻּגָּע לָנוּ". בֵּין הַמַּתְפַּלְלִים הָיָה הִירְשֶׁק'ה. גַּם הוּא הִקְשִׁיב לְדַרְשָׁה, וְהַדְּבָרִים נִכְנָסוּ לְלִבּוֹ.

לְמַחְרָת, בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, הוּא לֹא יָצָא לְשׁוּק מִקְּדָם כְּדָרְכּוֹ. הוּא הִסְתוּבַב בְּבֵית בְּנַחַת, וְכָלֵל לֹא הִרְאָה כּוֹנוֹת לְצַאת.

"מַדּוּעַ אֵינְךָ נוֹסֵעַ אֶל הַשּׁוּק?", שְׁאַלָה אוֹתוֹ אִשְׁתּוֹ. סִפֵּר לָהּ הִירְשֶׁק'ה אֶת דְּבָרֵי הָרַב, וְאָמַר: "הַפְּרָנְסָה מִשְׁמִים וְעָלִינוּ לְבַטַח בְּה'. אִם כֵּן, לְמָה לִי לְלַכֵּת בְּשִׁלְג וּבַחֲשֶׁךְ, לִפְנֵי שִׁיֵּאִיר הַיּוֹם? הֲרֵי הַקְּדוּשָׁת-בְּרוּךְ-הוּא יְכוֹל לְהוֹשִׁיעַ אוֹתִי גַם בְּבֵיתִי".

"וּמָה יְהִיָה עַל הַפְּרָנְסָה?", הִתְמַרְמְרָה הָאִשָּׁה, "לְבַסּוֹף לֹא תִשָּׂאֵר לְךָ סְחוּרָה, וּמָה נֹאכְלִי?". אֵךְ הִירְשֶׁק'ה עָמַד עַל שְׁלוֹ. הוּא הֶאֱמִין בְּכָל לְבוֹ לְמָה שֶׁאָמַר הָרַב, וְלֹא נִחַפֵּז לְצַאת.

בִּינְתוּם, כִּבְרַ הִגִּיעוּ שְׂאֵר הַסְּחוּרִים אֶל הַשּׁוּק. הֵם בְּקָשׁוּ לְסַגֵּר עֶסְקָה, אֵךְ בְּעָלֵי הַדּוֹכָנִים הִגְוִיִּים סָרְבוּ. "הֵיכֵן הוּא הִירְשֶׁק'ה?", שְׁאַלוּ בְּהִתְעַנְיָנוֹת וְאָמְרוּ: "עַד שֶׁלֹּא יָבוֹא, אֵינְנוּ מוֹכְרִים סְחוּרָה לְאַף אֶחָד!".

חֲלָפָה שְׁעָה, וְהִירְשֶׁק'ה אֵינּוּ נִרְאָה בְּשׁוּק. כְּאֶשֶׁר רָאוּ הַמּוֹכְרִים כִּי הוּא מַתְעַכֵּב, הִלְכוּ הֵם לְבֵיתוֹ וְהִצִּיעוּ לוֹ אֶת הַסְּחוּרָה הַטּוֹבָה בְּיֹתֵרוֹ.

מֵאוֹתוֹ יוֹם וְהָלְאָה, הָיוּ הַמּוֹכְרִים מְגִיעִים לְבֵיתוֹ מְדֵי שְׁבוּעַ, וְהִירְשֶׁק'ה לֹא יָדַע מִחִסּוֹר.

כְּאֶשֶׁר סִים רַבִּי נַח אֶת סִפּוּרוֹ, אָמַר: "כְּאֶשֶׁר אָדָם עוֹשֶׂה חֲשׁוֹבוֹנוֹת וְנוֹהַג לִפְנֵי שְׁכָלוֹ, לֹא יִזְכֶּה לְכָד. רַק בְּגִלְל אֱמוּנָתוֹ הַתְּמִימָה שֶׁל הִירְשֶׁק'ה, הוּא הַצְּלִיחַ בְּדָרְכּוֹ".

סוכריה לשבת

בסימן תאומים

הַשַּׁבָּת מְבָרְכִים אֶת חֲדָשׁ סִיּוֹן. מְזִלוֹ שֶׁל חֲדָשׁ סִיּוֹן - תְּאוּמִים. הַתְּאוּמִים רוֹמְזִים לְמִשָּׁה וְאֶהָרֹן, שְׁעַל-יָדָם נִתְּנָה הַתּוֹרָה לְבְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּחֲדָשׁ סִיּוֹן.

רַבִּי יְהוּדָה בֶּן תִּימָא

פרקי אבות: פרק חמישי

זְמַן: חֵי בְּסוּף תְּקוּפַת הַתִּנְאָאִים, לְקֵרַאת סוּף הָאֶלֶף הַרְבִּיעִי לְבְרִיַּאת הָעוֹלָם.

מְקוֹם: אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל, נִטְמָן בְּמוֹשֵׁב דְּלַתוֹן.

אוֹדוּתָיו: מִתְּלַמְּדֵי רַבִּי יְהוּדָה הִנְשִׂיא. הוּא וְחֻבְרָיו הָיוּ שׁוֹנִים (לוֹמְדִים וּמְשַׁנְּנִים) שֵׁשׁ-מֵאוֹת סְדָרֵי מְשָׁנָה (וְיֵשׁ אוֹמְרִים שְׁבַע-מֵאוֹת). יֵשׁ הַסּוֹבְרִים שֶׁרַבִּי יְהוּדָה הוּא אֶחָד מִעֲשָׂרַת הַרוּגֵי מְלָכוֹת. אָמַר: "הָיוּ עֵז כְּנָמַר, וְקַל כְּנֶשֶׁר, רֵץ כְּצָבִי, וְגַבּוֹר כְּאֵרִי, לְעִשׂוֹת רְצוֹן אֲבִיךָ שְׁבַשְׁמִים".

מֵאֲמֹרוֹתָיו: אִם עֲשִׂיתָ לְחַבְרֶךָ רָעָה מֵעַט - יְהִי בְּעֵינֶיךָ הַרְבֵּה. וְאִם עֲשִׂיתָ לְחַבְרֶךָ טוֹבָה הַרְבֵּה - יְהִי בְּעֵינֶיךָ מֵעַט. וְאִם עֲשִׂיתָ לְךָ חַבְרֶךָ טוֹבָה מֵעַט - יְהִי בְּעֵינֶיךָ הַרְבֵּה. וְאִם עֲשִׂיתָ לְךָ חַבְרֶךָ רָעָה הַרְבֵּה, יְהִי בְּעֵינֶיךָ מֵעַט.

משתעשעים

פתרו את התרגילים, ורשמו את הערך הגימטרי של כל פתרון. כך תקבלו ביטוי המתאים לשבת זו.

2x50 3+4 2-10

10x10 3-10 4+4

10x10 3-10 1+7 4x100 30+20 3x2

את הפתרון, בצירוף שם וכתובת ניתן לשלוח עד יום שלישי:
 • ב-SMS למספר: 052-8814124 • בפקס: 08-6273955
 • או בדואר: בית חב"ד המרכזי, ת"ד 814, באר שבע

בין הפותרים תיערך הגרלת פרסים

פתרון החידה לגליון 263: שלושת רגלים. הזוכה: יוסף לאטי, תל אביב.

ילדים מכל העולם מתאחדים יחד

בכתיבת ספר תורה שנכתב בירושלים העתיקה

לכל ילד/ה אות אחת בלבד!

נרשמים ומקבלים הכיתה תעודה יפה עם שם הילד וציון הפרשה שבה מופיעה האות שנקנתה

יש לי אות בספר התורה המיוחד של ילדי ישראל

פרטים והרשמה בבית חב"ד